

Brev.

4236

Till

Lunds Universitets Folkminnesarkiv.

På uppmaning av min bror
docent C. W. v. Sydow, sänder jag härmed
Fröken Edith Nilssons uppskrift om sina
barndomsminnen.

Fröken Nilsson är f. n. bosatt i Hälsingbo
ads: Villa Gåseback; lever ytterst inskänkt
för att inte säga bekymmersamt, och är sjuk.
Kunde hon få något litet arvode för sin uppskrift,
ifall den befinnes ha något värde,
vore det en hjälp för henne. Spälo är hon
nästan övertygad om att hennes "Folkminnen"
äro värdelösa. Jag kan ej låta bli att med-
sända en del av hennes brev till mig, (det följande
är mera privat), hon tillägger: "Det finnes
eljest något att säga om kyrkolivet och om
julen o. s. v. Det lilla jag skrivit är åtminstone
ej hämtat ur tryckta källor utan egen. På 90-talet
var jag på ett stort besök en gång, men det är väl
för "nytt" att ta om? De gamla historier om
berättade om folket, har jag ej vågat taga med alls."

Tor några år sedan bodde frskon Mattson här
i Wäpö och jag lärde henne då liffullt
skilda gamla tidens kyrkotills i femvolig,
hemseder m. m. som hon i sina minnen
mycket litet berört. Det har varit önsket
att försöka henne skriva upp. Jag skickade
hennes en del av Folkminnesarkivets uppveck-
ningsblad, men hon ansåg det för ansvars-
fullt att använda dem, först sedan hon fick
ett vanligt brevpappersblock har hon förmått
att börja skriva — och här föreligger nu
resultatet.

Med utmärkt höfaktning

Mattilda v. Sydow.

Wäpö d. 21/6 1934. —

Albin
Lena
Lena
1934

4236

Ag. Edth. 1834

De som följande undertryckt är på
 den som är utskrivit, tröstningen för jag
 länge tillbaka i Björkinge och är dels som
 när som berättat, dels som jag själv varit
 och fått i min beaktning och uppfattning.
 Min om, för sista personer på denna
 Dagens förtals är år 1834.

Den jag nämner nämner är tillräckligt
 nämnda till den som följande av den som jag
 främst bildar av den som jag följande för
 min egen. Jag har kommit till först som be-
 om för den som nämner, den som jag har
 med sin biter, under nämner och uppfattning
 sig. på vilken tillräckligt eller vilken som eller
 avnådd är det som tillräckligt. - De är det som
 anses tillräckligt. De är för att tillräckligt, och jag
 till tillräckligt om jag i min nämner i tillräckligt
 på att vilken tillräckligt om jag vilken tillräckligt
 som tillräckligt om jag vilken tillräckligt i tillräckligt
 den, vilken tillräckligt om jag vilken tillräckligt:
 "som jag har
 som. Min nämner om jag vilken tillräckligt
 tillräckligt, de tillräckligt om jag vilken tillräckligt
 tillräckligt om jag vilken tillräckligt".

Jag har tillräckligt om jag vilken tillräckligt
 tillräckligt om jag vilken tillräckligt om jag vilken tillräckligt
 om jag vilken tillräckligt om jag vilken tillräckligt

De är det som tillräckligt om jag vilken tillräckligt om jag vilken tillräckligt

4236

som ommoral och vil. i sin irländsk lilla hem-
 men där är i sammanhållningen och för sin
 beundrar och beundrar och förundras över deras
 förmåga och förmåga. Men är det möjligt
 att en liten oregionalitet som finns i den
 rikedom av utveckling, eller en liten praxis för
 att förstå och förstå lite om sig?

Men betraktas detta som. Med utgångspunkt från
 detta som tyckes jag, att utvecklingen, som du
 beskriver och förklarar om den horisont
 utvecklar som den utvecklingen och "De
 förmåga och förmåga utvecklingen. Den som
 som om det för utvecklingen vår gamla
 beundring.

Men förstås. Men som den som
 jag har utvecklat och förklarar i "Körrens
 tal och förklarar". Men vilken är den
 som utvecklar. Men det är den som
 jag har förstått för mig, och som jag
 utvecklar som den som jag i vår staden. Men
 som jag har utvecklat och som jag har
 utvecklat, som utvecklar sig och som jag har.

Skållarna och utvecklingen som jag har

Behåing
Jenshåing
1934

Edith Nilsson

har det var dr; man har ju ej mästare på
den tiden utan nejude på den mer för (tidiga
de med hären), Karlane var blanda i vita
mullsticker som var de de de yngre
i den gamla tiden var det var mer på
eller "Kunnen" på den här, som var upp; var det
en de levande och ljusstucka.

Finna om de yngre blanda blott i ett lian
var mer ett skott om livet, liansets redskap
var en mycket tyng. (stråte gull), man var
stygat och ut till yngre styg. Den gamla
bara en den alliv spick klänst i tyg, man
den blev de gjeländt i sin tyng och
bestänne.

När det hette pussat trändes in - i ästompa
var de mer fria uttän - kullande gullat
stär upp i pussat och yngre där de trändes
på yngre.

Spöktningen hette mer yngre ("prejs")
de det på drög trändes på ett gammal yngre
kullandigt, var det en "musitt", och trändes
på yngre yngre yngre yngre yngre yngre
yngre i den bästa vändningen. Man
kände de mullingen redan vid 2-3 på muller.

Skets, yngre var yngre och gjeländt på
man det var man vuller.

Källorna var "Kavare" (av yngre?)

4236

och för att kvinnan se bättre hade man blivit upp
 för kvinnan. De brötkar - där påstås det en
 bräckt för påstås - den till för den för
 ... det blev en förhållning villkorade. Därför,
 kvinnan som hade varit upp och blivit, och
 att man trodde istället för att man skulle
 mer till var för kvinna, det blev gränser och
 förhållningarna mot utgången. Den stora
 gränser, som blev utom för det stora till
 att blev över det som var och i sinne.
 - En utgränsning av den ut över kvinnan:
 "kvinna är, kvinna är!" "kvinna, kvinna är
 det är, kvinna är!" "kvinna, kvinna är
 det är kvinna. Kvinna är ut i kvinnan
 kvinnan och var kvinnan kvinna, ut över
 kvinnan var, för kvinnan hade en kraft
 kvinnan sig ut över kvinnan och kvinnan
 att kvinnan kvinnan och kvinnan, kvinnan
 var kvinna kvinna kvinna och kvinna.

Det är ett stort område - och kvinnan
 om det hela och kvinnan kvinnan för kvinnan
 kvinnan kvinnan.

Det var det som var över 68-69. Det kunde kvinnan

ene och en av mest hjälpsamma själar i H. K. "Brö-
 darna", när sig kom. Då begynnades det en öfning vid
 ett rikligt tillfälle, när det var "någon", var för-
 stulen, men ingen ville uttänna sig om den tjänsten.
 Den frilla Petrus Jonsson uttänning - på följande
 sätt. Han tog en svart hatt när sig och skän-
 de sig in i ett mörkt rum. Då gick han ut och
 av de "missstänkta" i tur och varning kommande
 in och strötte hatten över ryggen. Där alla
 otyckt sig om de delvis-tillsynade, fingo de sig
 fram och visade sin ländan för "boudoir". Det
 begynnades då att man varv påtunga och smuttki-
 ngen om ländaren utme de - två var uttrötta.
 Peter Jonsson sig kompt på honom. De sade
 han: "Du har fått bröddarna". Så var det
 utgå. Det viliga hvarstade hade blivit ländan
 när han sig ut ländan var påtunga, att frilla länd-
 -aren. —

Den personen som hade varit på sig att komma till
 de, Händelse hvarstade v. r. v. och "den ländan
 funder", som ländan hvarstade. Han i den min länd-
 -aren ländade han hvarstade till gärdan och hade
 mycket mycket när sig. Där funder utgå i

8 kl.
Femhöj

Uppst. Edith Nilsson 1934

4236

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

8

Kvinnor med livsmåttade fjärliga händer, som älskar sin
till den goda. Hon ansåg denna kvinna vara gjuten för
hur. Skrym till detta stället gods m.m. Nu önskar
vi att på det kvinnan god som kvinna i synnerhet
att återställa en bättre smullevigt ställe. Det
som du gör, om du vill att du ska vara en, både
känna mycket riktigt kvinnan till detta och
hur du vill stanna.

Du vill vara god till detta som du, detta, detta
Kvinnorna vill som kvinna med goda händer
sina. Kvinnorna tänkte om du vill till den
sitt. Du vill vara god till detta som du vill vara
älskar sinna och många som du vill att v. s. v.
"Du vill vara god till detta som du vill vara".

Många kvinnor vill kvinnorna vill vara. Du
v. s. v. Kvinnorna vill detta som du vill vara
vill. Du vill vara god till detta som du vill vara
vill, du vill vara god till detta som du vill vara

Vissa kvinnorna vill kvinnorna vill vara. Du
v. s. v. Kvinnorna vill detta som du vill vara
vill. Du vill vara god till detta som du vill vara
vill, du vill vara god till detta som du vill vara

Blekinge
Ljister
Femshög
Uppf. 1934

LUND UNIVERSITY
FOLKMINNESARKIV

4236

De ansöker det som ni göra, att lämna "försvarsting" till
den Orde, för att bli rikt f. ex. eller uppvisa ni göra
andra förändringar.

Att som ni vill, om ni vill att ni ska bli
de som ni gör, d. v. s. för att ni ska bli för att ni
om ni vill över sin, om ni vill att ni ska bli
nyttom för sig, för att ni ska bli för att ni
skulle om ni vill; ej visst. Ni ska bli om ni vill.

Som ni vill att ni ska bli om ni vill att ni ska bli
om ni vill att ni ska bli om ni vill att ni ska bli
för att ni ska bli om ni vill att ni ska bli
i för att ni ska bli om ni vill att ni ska bli
i för att ni ska bli om ni vill att ni ska bli
om ni vill att ni ska bli om ni vill att ni ska bli
om ni vill att ni ska bli om ni vill att ni ska bli

Att ni vill att ni ska bli om ni vill att ni ska bli
om ni vill att ni ska bli om ni vill att ni ska bli

Som ni vill att ni ska bli om ni vill att ni ska bli
om ni vill att ni ska bli om ni vill att ni ska bli

Som ni vill att ni ska bli om ni vill att ni ska bli
om ni vill att ni ska bli om ni vill att ni ska bli
om ni vill att ni ska bli om ni vill att ni ska bli

4236

förhållanden gingo utöver förhållanden som det. Men
nu inget särskilt galskt.

Fal. Kulat 15 användes nytt som en kantz perdu
som brukade säga "H. Jantzen!" men Det var
Jantzen! 3, 7, 9, Ginstrik 3, var betydelsefulla
kul. Men ganska lika när tre kullarna som en enda
menom, men litet brytet användes det var betydelse,
i vilken, utgången menom)

Vi var det enda med betydelsefulla, om det var
ej ofta i fjärrt vittor den blev det. Det hade
de var: "Måndag-mulet, Tisdag-tidigt, Ons-
dag-out, Torsock-tusigt, Fredag-fredigt,
Lördag-lördigt, Söndag-söndigt.

Om det var för den bästa de varit i någon, de
var om de var värdet bruket, brukare om
säger. Denna förhållanden var det med huse
de klippa som av bruket,

Om en glicka ville göra en riktig kvin i sig
kunde den hitta förnuvet med den som
glicka utgången. gäll ingenne tvätt, hela
proceduren. Utgången den var betydelsefulla
-var om man omvarde in dring, ett öfver t. se.
med det var om man hade sin konstruktion i

x v. v. t. blivit som i dring-tillståndet om de varit om
2 värdet.

4236

In språk och uttryck som var till i de flesta
 av de mest besömda. Jag kunde se många av de
 mest - på fullt allvar - och en gång som för-
 ställa den trohet som var i dem. Men de var
 till i. Men de hade också varit och de hade
 inget i sig och många i dem. De hade
 också en gång i de mest i dem. De hade
 också en gång i dem. De hade
 också en gång i dem. De hade

Om de hade varit som jag i det. De hade
 varit till och som inte i dem. De hade
 varit till och som inte i dem. De hade

Jag hade varit som jag i det. De hade
 varit till och som inte i dem. De hade
 varit till och som inte i dem. De hade
 varit till och som inte i dem. De hade
 varit till och som inte i dem. De hade
 varit till och som inte i dem. De hade

15
Albano
Tistel
Jensboj
18154

1748
Köthy Hillen
Kölingsborg

Uppomne framvarde tvingar nu framde återframma
vände en och två ommor och för de hie bli en
opustta opustta i ofule. Nubentectorn minnes
dov ofulge flere. Vidma opustta brogpa tjennu.
som smul var vramt gästet vir. In ditän var
"Kamradu". först-amma i framiljen och dudu
brunon stüterstän och vnu fülle de omgare tve
neul. som var fram för dit litta frukör som ha-
de en hjälte av gult.

De var din opustta trotsenue. Lille Iner-Sven-
nue. som först tjennu som fram och dudu gult tve
där. Kan litta oppe vir det litta vällvull-ö
vande tvingt vng till artetel och du litta mil till
tvingtome. Det vaktat vnde omme of dit en dudu
vnu inte Iner-Sven dudu för die plats i Guds
hus. Kan vaktat de. Dessu stultens artetel. nu
efters att vaktans hie och tve oppe de t milstving
öngompe till die tvingtän. som fram framponst
gulten det.

Die instanta stullen hade tvinger och tvinger
opustta som vnu och i vakt oppe allt en
tvingt till. Iner vnde det vaktelint all de
x vaktvull var en tvingt vnu. vntalnt för die
dudu stän det ö myktal-beröpt. Die vaktvull
stingrade det vaktelint vnu i den vaktvull och
opustta vndt vntalnt tve Öklunden. vntalnt
den fram det vntalnt tvinger i tve oppe.

4236

"In" ou "Mor" til deus, vor frunt ou vande
 in linn til. Men trallade ou gjeng namma vir
 daleit, ou det gjitt ou pritt bakt ou linn.
 Men det pritt til luss, trallade linn ojtast o jing
 ou tilvade vir sin namma. Men auster vade
 til hestidre melle, til aksom ou sin namma.
 Men stime fone gill det til linn sin. Men pritt
 til pritt tilvade jing pritt tilvade hette til i til.
 Til ou pritt linn jing hime det til vil linn
 de gjaldre ou gjeng vir melle de linn, gill
 linn linn melle melle jing linn.

Linn og ou vinnstralle linn omgjalt
 pritt linn ou stinn ou de melle de linn
 stinn ou linn. I de stinn, vir til vinn
 eller vir det linn linn linn.

De linn jing linn linn pritt det ou, men
 auvinn jinn linn stinn til linn "linn", de
 stinn linn linn linn linn linn linn.

Men pritt linn ou linn linn linn linn
 ou til "linn" i jinn ou linn linn linn
 linn de til ou linn linn linn linn linn
 linn. Det linn de pritt linn ou linn linn
 linn, linn ou linn linn, linn linn, linn

4236

Men trots deras ofrönlighet och sinne för godi-
 tater skulle du dock ha gjort en annan anordning
 och det var mig till en del som du gjorde mig
 minnen fast du blev till sist min vän. De
 litet som intresserade mig för ditt praktiska
 livet och dess värde. Du gjorde det bäst för
 dig och jag har inte ditt "liv" som en vän.
 Jag tänker mycket på de dagar som jag hade
 "Påsk-påsk" en levande guldskrud som Peter
 Johansson*. Han gjorde som du många andra
 med "en egen egen" och allt var som en
 de på gamla dagar som var en fröjd för
 en gullig bröds smulstona; där du som var
 blivit från Sverige - på ett sätt som du
 pris av 5 öre! - eller som du var en
 med en värdessan på en gullig punkt i Sverige.
 Men min bröds som en levande vän och
 skuggan. Inte som ett barn i en bröds
 skugga. Jag har blivit en levande vän.
 Men som en annan levande vän som jag
 citera dig som en levande vän, och som en
 som du har blivit en levande vän.
 (Men det jag har blivit en levande vän
 som du har blivit en levande vän.)

4236

Om vi äro ena om denna antiken som "Guldmyr-
man" och som var väl sett och tillika som jag
och Thomsen - joku. Världen omkring honom och
och ~~den~~ ^{den} Thomsen var utgångspunkt för att man inte skulle
läsa på - det var den mest det att som Thomsen
på jag gånge i livet.

Mycket - guldmyrman hade varit på vägen
off - och tilltal - den i byggnad och hans vigen
jagens mynna. Först till - den som "hitt" och som
som hans Myrman - en - utgångspunkt för den
minnas att den började på den:

"Om mitt mätte Myrman som på Myrman och
den. Den Myrman, vilken den Myrman och på vilken
jag älskar den som mätte att det var fast,
att intill livets viktiga punkt! Guldmyrman,
brude på på på.

Omstån

nyppstora ibland på ett väl ordentligt
håll. De gamla där en till i det gamla en
mål-vir manne kast, när den slutet på pre-
dikantstjänst var högmässan brukade den säga:
"du är det slut". De blev ofta till ett ord för,
ofta använd: "Du är det slut, du kast".

Här annat ord brukade man använda om:
"det är litet tjant i Måstretorika som i Må-
nastreu". Där gamla hörsingen i det gamla två
ord brukade man de gamla, de hörs brukade på vä-
gen till Herrsjö och man brukade ofta säga om
den att det var "liten tjant" i Måstretorika liksom
Stillaen.

Inom ordspillet som mycket brukades var:
"Hörs hörs i fjälet".
Stor ordspillet är små, är mjölet bestet.
Den asandes manne, liten fjäl den den den
samts.

Den visste dock att den till Småne, den
den visste inte var det smärte ihop.
Den one tycker om meren och den andra om
bättre, till de gylte beorge.
Men på å hanta i mjölet.

Vi, de brassalvorna. (Hörsalvorna)
Hörsalvorna är en betydelsefulla på fjäl över

x omgöran

Ordstäva.

Städan är värst, de sävare om de är hundra
Sakta städan kapa och så mjölk.

För en kv, de för en vil klara.

Man sätter inte den för en buset är stent,
Den ingen kv för isen de tunga stämpen är
mjölk.

Ju mer en är i kv ju värre luktta kv.
Den städa öfva träde är gjutna vält.

Man vänder den en konceptör hundra,
Den finns för brogerna hundra den mesten
Klockmens för en.

Den en biling klockens den inte vet vad
mestens kv för mjölk.

Den den för kv den den en kv, vänder inte
den en kv.

Ju mer en ö kv för.

Allt är kv mjölk, de vänder den den för en kv.

Snälls Livöppfödan.

Högstiderna njöt jag förälskad i Nygaldingsteaterns strökar
men även de andra anordningarna var ut-
gående, allt skulle vara på plats och jag
singt i de goda för de ut. Det var tillräckligt för
den stora vagnen. De gjordes delvis genom
(Dikt - jennyströmen v. v. v.) till en mycket bra
gjorda delvis även ut till mig på dessa
villan och man hade prismanuskript.

I första veckan av julen hade man visser
säker på visser dagen; det var ju när
"Hörsta bjudning", de hade ut på de och man
hade "bullen bjudning", de man hade fast-
bjudningen och mycket "Hörsamhet bjudning" med
Hörsamhet.

Långfredagen var också bjudning för de
jag hade på julen som jag hade den helst
interior till alla bjudningarna med den
det av lands ut, det var det som var
förtjänat, och alla bjudningarna till mig och all-
var den bjudning och bjudning. Man om en
snygga bjudning om all världens på den de-
gen. Påskdagen var bjudningen och
och det var för mig om de hade prismanuskript

* samma påskdagen

meddelande om Strömmen för en smidigare utveckling:
 Det var Björntens visn, "Det jing ut, jing ut,
 minnen beundring" av L. Popelids.
 Sjukarna var betydligtvis inte mynnade till.
 O Hidsomkommetten hade omväxlande
 för sig för att för de som tillkommit
 m. a. skulle om de till ett visst stadi
 under tryck och givetvis g. H. och brukarna, som
 man skulle ha under övervakning, och de
 skulle man i sin egen för de som tillkommit

